”Holocausteducatie” is Kindermisbruik; Een pleidooi voor Vredeseducatie

Gawain 10 februari 2014

Het volgende artikel is een inzending van Gawain:

“Holocausteducatie”

Vanaf ongeveer het achtste levensjaar moeten kinderen op scholen doelbewust worden geconfronteerd met “de Holocaust”. Daarvoor bestaan Europese en “internationale verplichtingen.” Op een leeftijd, waarop zij nog volop van hun kind-zijn behoren te genieten, met spelletjes, sprookjes, poppen, speelgoed, veel lichte en vrolijke kleuren en alles wat de kinderwereld tot een unieke, onmisbare periode in een mensenleven maakt, worden zij overvallen met gruwelijke verhalen en sombere zwart/wit beelden van voor hen onbestaanbare oorlog, grauw geklede joodse kindertjes, concentratiekampen, onpeilbaar lijden, dood, misdaden en selectief voorgeschotelde gruwelijkheden.

Het maakt kinderen bewust van twee soorten mensen: **goede mensen (Joden en wij)** en verschrikkelijk **slechte mensen (Duitsers en andere vijanden)**, die elkaar op leven en dood (moeten) bevechten. Een Oudtestamentisch, manicheïstisch beeld, compleet met een Vagevuur voor Engelen (“de Holocaust”), Hemel, Hel (met “gaskamers”), martelingen, doodhongeren, etc., Rechtvaardigen en Duivels, de laatsten in alle opzichten slecht. Dat is het beeld wat “Holocausteducatie” in essentie uitdraagt: ***een Evangelie van Haat***.

Die “Holocausteducatie” is op die leeftijd uit feitenoogpunt weliswaar oppervlakkig, maar gaat ver genoeg om bij kinderen gevoelens van vijanddenken, “wij” tegen “zij”, wakker te maken. Er zijn goede mensen (Joden en wij) en Duivelse mensen (Duitsers en anderen). Dat volstaat om bij die kinderen Pavlovreacties op te wekken, waardoor zij in het vervolg alles wat over “de Holocaust” wordt verteld, geschreven, vertoond en gefantaseerd, als een spons zullen opzuigen. Zij zijn op die leeftijd niet in staat de gruwelijkheden van een “Holocaust” intellectueel en emotioneel te begrijpen en bezitten uiteraard geen enkele achtergrondkennis waarmee zij de ingevoerde belastende “informatie” kunnen plaatsen, schiften of wegen.
Die “Holocausteducatie” aan kinderen op basisschoolleeftijd dient **geen enkel educatief doel**, anders dan vestigen van karikaturale, ver van elke werkelijkheid verwijderde fantasiebeelden.

“Holocausteducatie” is Kindermisbruik.

Voorwoord

Graag breng ik deze bijzondere brochure onder uw aandacht. Deze is geschreven om u te ondersteunen bij het lesgeven over de Holocaust.

De Tweede Wereldoorlog en de Holocaust liggen meer dan vijfenzestig jaar achter ons maar zijn nog steeds actueel. De wereld zoals we die vandaag kennen is voor een belangrijk deel gevormd door deze belangrijke en tegelijk vreselijke historische gebeurtenissen. Terecht dat er in het onderwijs veel aandacht aan wordt besteed. Maar, zoals u dat ongetwijfeld als ervaringsdeskundige weet, is het lesgeven over de oorlog en de Holocaust niet altijd even eenvoudig.

Jongeren die decennia na het beëindigen van de oorlog zijn geboren, zien soms het belang van deze geschiedenislessen niet in. Zij zijn niet opgegroeid met ouders die zélf de oorlog hebben meegemaakt en hebben de verhalen over de oorlog en de jodenvervolging niet meer uit de mond van overlevenden zelf gehoord. Voor hen leeft deze geschiedenis niet altijd. Bovendien wonen in Nederland veel jongeren afkomstig uit niet-Europese landen waar de Tweede Wereldoorlog en de Holocaust veel minder invloed op het dagelijks leven hebben gehad dan in Nederland.

Om u te helpen de lessen voor deze jongeren interessant en aansprekend te maken, hebben internationale experts deze brochure geschreven. Het initiatief is afkomstig van de Task Force for International Cooperation on Holocaust Education, Remembrance and Research. De Anne Frank Stichting en het Joods Historisch Museum/ Hollandsche Schouwburg hebben de brochure vertaald en geschikt gemaakt voor Nederland. U treft hierin praktische tips aan die u kunt gebruiken bij het voorbereiden van uw lessen.

De eerste tip is: Wees niet huiverig de Holocaust te behandelen. Ik wil me daar graag bij aansluiten. We mogen niet zwijgen over de Holocaust. Iedereen moet kennis kunnen nemen van deze periode in onze geschiedenis.

Ik wens u veel succes bij het voorbereiden van uw lessen.

De staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,

Jet Bussemaker

Hier te downloaden.

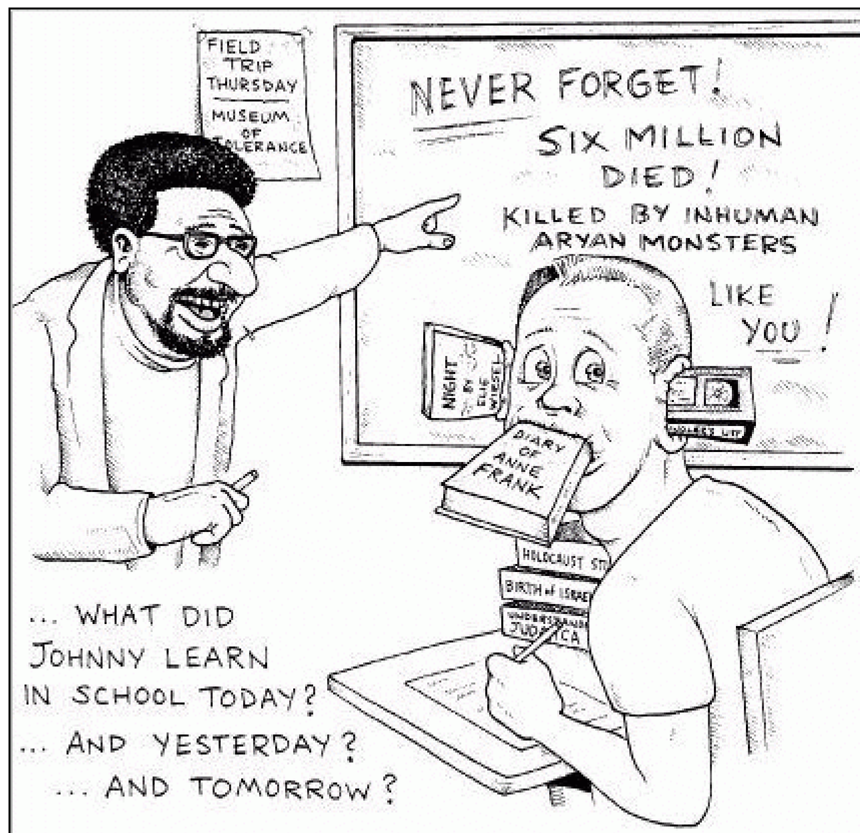
Dat is het ***werkelijke doel*** van het in de kinderziel planten van het onuitroeibare “Holocaust”gewas. De kinderen zijn dan nog volkomen ***weerloos*** tegen die opgedrongen “educatie”, waarvan de vertellers voor hen onaantastbare autoriteiten zijn. Zij hebben er nog geen benul van dat volwassenen vaak dingen vertellen die zij niet echt hebben meegemaakt, overdreven zijn, veranderd zijn, ronduit gelogen zijn, of kwaadaardig eenzijdig. De daarmee opgeroepen beelden echter zijn in hun latere leven nauwelijks meer te verdringen, ook al niet door de vloed aan dagelijks door de georganiseerde en vrijwillige Holocaustindustrie opgelepelde, door niemand te controleren en nooit tegengesproken “Holocaustfeiten”. Naadloos en zonder enig besef, vallen zij ten prooi aan de levenslange hersenspoeling van de nieuwe Westerse **civiele religie**: “de Holocaust”.

Alleen al door de aard van die vertellingen, krijgen de kinderen aldus door het onderwijs een levenslang trauma opgedrongen, waartegen zij geen verweer hebben. Dat maakt die "Holocausteducatie" tot één van de meest afschuwelijke, geraffineerde en grootschalige vormen van geestelijke ***kindermishandeling***, welke ook ideologisch/pedagogisch gezien niet anders is dan ***kindermisbruik***.

Omdat ook later elke vorm van kritisch denken over "de Holocaust" verboden en taboe is en vrijwel alle gremia, van wieg tot graf dezelfde subjectieve Mythes presenteren, zijn er nog maar weinig mensen over die de onafhankelijkheid van kennis en geest bezitten om zich te realiseren wat het werkelijke doel en effect is: hersenspoeling en politiek-maatschappelijke manipulatie. Levend in de waan van die valse ***civiele religie*** prevaleert dan ook niet langer ***weten***, maar ***geloven***.

Zelf groeide ik op in een tijd waarin we op de lagere school weinig over "de Holocaust" en de Tweede Wereldoorlog hoorden. Gelukkig maar! Toch werd mijn geest al vroeg door gruwelpropaganda van Holocaustideologen geraakt. Het staat nog in mijn herinnering gebrand, hoe ik als 8-jarig jongetje bij mijn grootouders plaatjes keek in "*De Katholieke Illustratie"* en daarin een paginagrote zwart-wit foto van een afschuwelijk uitgeteerd leeftijdgenootje met holle ogen zag, die achter tralies opgesloten in een ton, kwijlend en verwilderd in de camera staarde.
Geschrokken vroeg ik aan mijn vader: *"Papa, wat is dit?"* Hij las het bijschrift en zei: *"Dat is een joods jongetje in een Duits concentratiekamp."*

Dat beeld en die uitleg zijn mij vijftig jaar bijgebleven. Tot ik in 2001 dezelfde foto herkende in een reportage over de ***"Holodomor"*** in Oekraïne, waar Stalin en zijn merendeels joodse handlangers in 1934 bewust tien miljoen mensen liet doodhongeren. Toen pas kwamen twijfels over "de Holocaust" boven.
Dat soort indrukken en verhalen vervuilen de kindergeest voorgoed. Ze zijn niet weg te branden, want ze zijn niet met krijt in de kinderziel geschreven, maar op een (te) jonge leeftijd met een mes gegrift.
Cynisch genoeg stelt het Heilig Officie voor Holocaustindoctrinatie bij monde van de "*Verklaring van het Stockholm International Forum over de Holocaust*":". . . ***de Holocaust moet voor altijd in het collectieve geheugen gegrift blijven***".

Het kwalijke van "Holocausteducatie" voor kinderen op jonge leeftijd is ook dat het hen op Pavloviaanse wijze receptorisch maakt voor *alles* wat later aan bizarre Holocaustvertelsels voorbijkomt, en ook dat als sponsen in zich opnemen. Ikzelf was pas dertien, toen ik daardoor via de bibliotheek mijn eerste Holocaustboek ging lezen: *"De Gesel van het Hakenkruis"*, een verzameling "feiten" van ene Lord Russell of Liverpool, die het mij vanaf toen nauwelijks nog mogelijk maakte, Duitsers als mensen te beschouwen.

Tot mijn enorme geestelijke schade ondervond ik dus als kind en later, hoe "Holocaustinformatie" – met de daaraan gekoppeld niet ophoudende, dagelijks onderhouden Holocausthersenspoeling door media en Holocaustindustrie – mijn kritisch denkvermogen decennialang vervuilde en mij opzadelde met volkomen onterechte latente schuldgevoelens.

"Holocausteducatie"*. Psychopolitieke hersenspoeling van kinderen, die hen bij latere kritiek of twijfel tot "Holocaustontkenners" en strafbaar maakt!! Daarmee is de cirkel rond. Let op de overeenkomsten met Religieuze catechisatie!*

Het is gruwelijk te constateren hoe thans, 70 jaar na "de ***H***olocaust", steeds weer nieuwe generaties met dit eenzijdig karikaturale wereldbeeld van Helden en Duivels worden vergiftigd en daardoor geestelijk worden beschadigd en misvormd.

Dat gebeurt via het op hoofdlijnen ***valse***, eenzijdig manicheïstische wereldbeeld van "Holocausteducatie", met in essentie – al dan niet bewust – ***kweken van valse tegenstellingen tussen mensen, politieke stromingen en volkeren, door hersenspoeling en haatgevoelens.***

Maar, zullen velen zeggen, "is Holocausteducatie dan geen morele therapie tegen haat en oorlog?" *Was dat maar zo!* Het ***tegendeel*** is waar. Na de oorlog evolueerde het joodse slachtoffervolk al snel tot een zionistisch *dadervolk*, dat tegenover haar Palestijnse medeburgers nog geen seconde blijk heeft gegeven iets geleerd te hebben van wat zij zeggen dat hen door de Duitsers werd aangedaan. Israëlische scholieren en soldaten worden zelfs bewust op excursie naar Auschwitz gestuurd om daar het Israëlische ***vijandgevoel*** te voeden, terwijl de leiding van die abominabele joods-racistische staat alweer een nieuwe verschrikkelijke oorlog, nu tegen tegen de mensen van Iran propageert, o.a. met de leugenachtige slogan:"*Ahmadinehad wil een nieuwe Holocaust!*" De joodse staat wordt volgens de overgrote meerderheid van de Wereldbevolking dan ook gezien als het grootste gevaar voor de Wereldvrede!

Dat en talloze andere voorbeelden tonen het ***complete en absolute morele failliet*** en de *volkomen nutteloosheid* van "Holocausteducatie" als middel tegen haat en oorlog.
Maar dat is natuurlijk ook niet de ***werkelijke*** beweegreden van de internationaal georganiseerde Holocaustlobby om "de Holocaust" als civiele religie in het collectieve geheugen van de Wereld te krassen.

Dat is verkrijgen van sympathie, onvoorwaardelijke financiële en politieke steun, invloed, macht, absolutie voor grove misdaden en schendingen van Mensenrechten, enz. Zij ondersteunen dit met immense politiek-ideologische manipulatie en een zondvloed aan niet-aflatende *dagelijkse* Holocaustindoctrinatie. (Herkent u in uw dagelijkse tv-journaals Orwell's "Twee minuten Haat"?) Daardoor zijn de Europeanen zich thans meer bewust van "de Holocaust", dan van God.
Die civiele Holocaustreligie verdringt niet alleen de Christelijke religie, maar heeft ook als doel afvalligen ("Holocaustontkenners") te brandmerken en te brandstapelen, waardoor elk objectief onderzoek naar de realiteit van het Verhaal in de kiem gesmoord blijft (onderzoek is "overbodig" en daarom "antisemitisch", dus laat maar zitten).

Een kwalijk aspect van de wettelijk voorgeschreven "Holocausteducatie" is ook dat van kritische vorming van de kindergeest geen sprake is, ***geen sprake mag zijn!*** Dat "de Holocaust" "Waarheid" is, zegt immers ook de Wet (net als bij Orwell)?
Elk kritisch of relativerend geluid wordt verboden en omgeschoffeld. Net zoals bij een religie, mag alleen het officieel geaccepteerde ***ideologische dogma*** worden onderwezen. Dat daarbij ter wille van de effectiviteit regels zijn gesteld m.b.t. de psychologisch/pedagogische benadering, doet daaraan niets af.

Op middelbare school en Universiteit zijn goede cijfers alleen gewaarborgd als "Holocaustfeiten" ("vernietigen van alle joden", "gaskamers", "mobiele moordcommando's", "Zes Miljoen vermoorde joden", enz.) kritiekloos worden nagepapegaaid. Door alle kritiek en weerleggingen domweg te verzwijgen of af te doen als *"antisemitische strafbare onzin van malloten"*, wordt ook al geen bijdrage geleverd aan kritisch denken. Integendeel, in die door Israël goedgekeurde "Holocausteducatie" worden "Holocaustfeiten" als wiskunde gepresenteerd en twijfel en zelfstandig kritisch denken afgestompt. Een leerling die meent te weten dat niet meer dan 1,5 miljoen Joden kunnen zijn 'vermoord', krijgt geen feiten waaruit "6 miljoen" blijkt, maar strafwerk! (Dat zal de rest van zijn klas leren!) Een student aan een universiteit treft een zwaarder lot: die wordt definitief gezien als "dom".

Natuurlijk is er alles te zeggen voor verantwoorde begeleiding van jonge mensen bij hun zoektocht naar "de Wereld", "de geschiedenis", "de politiek", "politieke conflicten", ontstaan (en voorkomen!) van Oorlogen, menselijke drijfveren, etc., maar dat is iets anders dan hen op veel te jonge leeftijd indoctrineren met onschuld en lijden van de ene soort mensen (joden) en slechtheid van anderen (i.c. Duitsers).

Omdat dit ver voor de leeftijd des onderscheid op kinderen wordt losgelaten, is dit zowel een vorm van ***geestelijke kindermishandeling, als in ideologische zin <u>kindermisbruik.</u>*** Het is, zoals de titel van een recente wetenschappelijke studie aan de Leuvense Universiteit zegt: ***"Kwaad voor Kinderen:*** *Holocausteducatie in het Basisonderwijs."*

Die "Holocausteducatie" aan kinderen is niet alleen verwerpelijk ***uit zichzelf***, het is dat ook ***<u>inhoudelijk</u>***. Zonder hier ver in te gaan op de vele onwaarheden in het "Holocaust"-verhaal, kunnen belangrijke ***hoofdzaken*** worden genoemd die oppervlakkige behandeling van het Holocaustverhaal onverantwoord maken:

1. Niet bestaan van documentair en/of forensisch bewijs voor een "Beleid of Plan van Hitler en de nazi's om alle joden te vermoorden", i.c. de bestaande controverses daarover tussen historici;
2. Overtuigende bewijzen tegen bestaan hebben van "gaskamers";
3. Het onmogelijke en daarom onbewezen aantal van "Zes Miljoen door de nazi's vermoorde joden";
4. De aanmatigende joods-religieuze claim op "uniciteit" (exclusiviteit) van de joodse genocide. Alleen al in de afgelopen eeuw werden 262 miljoen mensen in vele tientallen genocides overal ter wereld op de meest gruwelijke wijze ter dood gebracht. Qua aantallen slachtoffers komt het verplicht aan te houden getal van 6 miljoen van de joodse genocide daarin niet verder dan de tiende plaats. Elk van die genocides was op haar eigen manier absoluut "uniek". Of het nu met kapmessen gebeurde, door uithongering, door massaal levend verbranden, door straling, door kogels, door verspreiding van ziektes, door slavernij, door gevechtshandelingen, of het nu Afrikanen, Indianen, Chinezen, Aziaten, Joden, Christenen of Blanken waren, allemaal waren ze volstrekt uniek.

Er is daarom ***geen hiërarchie in lijden en dood***, ook al wil de zionistisch georiënteerde "Holocausteducatie" dat in de geesten van ons en onze kinderen krassen. Wij moeten dat niet langer willen!
Geen verschil meer dus tussen het lijden van de aan tyfus overleden Anne Frank, de in Dresden levend verbrande Gertrude Werner, de bij Hiroshima na een half jaar aan vreselijke brandwonden overleden Kumiko Shosji, de bij Geallieerde bombardementen op Leiden

gestorven Lenie Rietkerk, het door Israëlische sluipschutters vermoorde Palestijnse meisje Karima Tamimi, en miljoenen anderen (namen zijn hier volstrekt willekeurig). Leer onze kinderen: ***Er is geen rangorde in lijden!***

Ook voor universeel "herdenken" van de joodse genocide is **geen *objectieve* reden.** In de eerste plaats niet omdat die niet "uniek" was: zelfs in deze eeuw, op dit moment, sterven miljoenen mensen aan de gevolgen van onderdrukking, oorlogen, verwaarlozing en uitbuiting. **Niemand, niemand** die deze slachtoffers herdenkt, of zelfs maar noemt of beschermt. "Holocaustoverlevenden" en hun nakomelingen in het van haat doordrenkte Mensenrechten vertrappende Israël nog het allerminst. Dat joodse nabestaanden hun doden herdenken, is volkomen gerechtvaardigd en verdient alle respect. Het is echter ***bizar*** om alle niet-Joodse mensen in de Wereld onder druk te zetten om die ene, relatief beperkte slachtoffergroep tot in eeuwigheid te herdenken boven de eigen, historisch gezien veel grotere, aantallen slachtoffers van politiek, terreur en vervolging.
Elke Europeaan heeft meer dan genoeg slachtoffers binnen het eigen volk te herdenken dan selectief alle aandacht "voor altijd" te richten op één andere groep. Met enig sarcasme kan men stellen dat wij op 4 mei Dodenherdenking kennen en op alle andere dagen van het jaar *Jodenherdenking*, en in de Wereld inmiddels net zo veel Holocaustmonumenten staan als er Joden zijn.

De volkomen eenzijdig chauvinistische "Holocausteducatie" aan niet-joodse kinderen is dan ook een gotspe. Het middel bij uitstek voor voortduring van vijanddenken, haatopwekking ("*Ahmadinehad wil de nieuwe Holocaust!*"), massamanipulatie en oorlogspropaganda.

Het is ***absurd***, het lijden van 70 jaar geleden van die ene relatief beperkte groep mensen uit te lichten uit een oorlogsperiode waarin ook 50 miljoen andere, niet gememoreerde mensen, een afschuwelijke dood stierven, miljoenen levend zijn verbrand of in stukken gescheurd. Bovendien zijn sindsdien alweer meer dan 100 agressieoorlogen begonnen, grotendeels ook door de "herdenkende" overwinnaars.
Wat werkelijk "uniek" is, is dat iedere jood die de oorlog niet overleefde, wordt herdacht als "vermoord", in tegenstelling tot de veel grotere aantallen andere slachtoffers. Als er op scholen al iets over gruwelen moet worden herdacht, laat het dan ***de universele waanzin van oorlog*** zijn en het daaraan altijd voorafgaande conditionerende fenomeen van eenzijdig ***chauvinistische propaganda***. Daarover moet – op een leeftijd dat jongeren dit aan kunnen – hoognodig eerlijke en open "educatie" komen.

"Holocausteducatie" is selectief celebreren van lijden van één bepaalde groep en demoniseren van een andere, waardoor dat van miljoenen onschuldigen volkomen naar de achtergrond wordt gedrongen, onder bangmakerij dat het geschetste gruwelijke lot van die ene selectieve groep ook ons zou kunnen gebeuren. Het gaat totaal voorbij aan het lijden veroorzaakt door die oorlog en het wrange feit dat de machten achter die zogenaamde "educatie" inmiddels zelf tot een dadervolk behoren. Zij zetten het vroegere lijden van hun volksgenoten bewust in voor hun huidige en toekomstige politiek-strategische agenda.

We moeten inzien dat "Holocausteducatie" anachronistische ***W a a n z i n*** is en daarom onverwijld vervangen moet worden door **Vredeseducatie.**

Voor hen die geen idee hebben van wat daarmee wordt bedoeld, hier slechts een paar lesuitgangspunten:

- Studies voor Oorlogspreventie en Vredesbevordering
- De mechanismen waarmee mensen en volkeren tegen elkaar worden opgezet
- De methoden om oorlogen voor te bereiden (creëren van valse tegenstellingen tussen volken, scheppen van wantrouwen, eenzijdig gerichte propaganda, opvoeren van de bewapening, enz.)
- Methodes en middelen van elites om oorlogen te beginnen (creëren van "incidenten", provocaties, stellen van "ultimata", enz.
- De rol van pers en media
- Sancties tegen lieden die met oorlog dreigen
- Ter verantwoording roepen van oorlogvoerende wereldleiders
- Redenen waarom groepen mensen (die zelf nooit vechten) steeds weer oorlogen veroorzaken
- Wie baat hebben bij voorbereiden, veroorzaken, laten uitvoeren en schadeherstel van oorlogen (Banken, het "militair industrieel complex" ofwel de kaste van oorlogsindustriëlen)
- Wie daar alleen maar bij verliezen (burgers van alle partijen met hun bloed, leven en bezit)
- Wat burgers kunnen (moeten) doen om die oorlogsprofiteurs en mechanismen te stoppen
- Welke gigantische besparingen en welvaart voor alle mensen op aarde bereikbaar worden in een Wereld zonder voortdurende oorlog(sdreiging).

Door **Vredeseducatie** geeft men jonge mensen een **positief perspectief** voor de toekomst, in plaats van eenzijdig gekleurde negatieve informatie uit het verleden. Gefocuste gruwelbeelden en verhalen over vijanden uit het verleden maken van het Vredesonderwijs dan ook geen overheersend deel meer van uit. Ook geen selectief opgevoerde geromantiseerde verhalen van een individueel ongelukkig kind (Anne Frank).
"De Holocaust" zal slechts op bescheiden wijze genoemd worden onder de ontelbare massamoorden als gevolg van misdadige machtspolitieke machinaties van gevestigde machtsstructuren, waarvan altijd alleen maar onschuldige burgers de slachtoffers zijn.

Kortom, een oneindig meer vruchtbare, noodzakelijke en nobeler taak voor onderwijsgevenden is geven van **Algemeen Vredesonderwijs**, in de plaats van de negatieve, tot niets zinnigs leidende "Holocausteducatie". Hoog tijd dat de mensen in het onderwijs stoppen met daaraan hun tijd en energie te verspillen.